

ma ülle lähhäb, siis ep olle tedda en-
nam, ja temma asse ei tunne tedda
mitte ennäm!

Mis innimestega, peab tehtama, kelle
párrast meie kahhe wahhel olleme,
kas nemmad on surnud, ehk
minnestand.

Res, kui nisuggune luggu kátte tulleb, om-
ma süddant ei tahha pattoga koormada;
se peab teggema, nenda kui üks moistlik
tofter Prantsosi maal teggi. Sedda sin-
nast toftrit kutsuti ühhe moistnikko jure, kes
sojas töwmes raskest maas olli: agga ta
joudis wägga hilja, haige olli jo surnud,
keik olli walmistatud mattuseks. Müüd on
seäl maal se wiis, et kui üks rikkas innimen-
ne sureb, temma kehha toftrist lahti leiga-
tasse,

tasse, et ta sissikonnast woib nähha, mis
wigga temma ellule on otsa teinud. Seäl
kambri, kus surno kehha seisis, ollid kaks
firriko teenrid kes surnud walwasid, ja selle
Ma wisi järrele pahwed luggesid. Nende
kahhe mehhe wahhel olli se ülle riid tous-
nud, kes neist matmisse jures pididi ollema,
ja sedda hauarabha ennesele tenima. Sedda
rido waigistama láks tofter kambri, ja seju-
res katsus ta ka sedda surnud, ja leidis, et
temmal ei olnud õige surno náago. Sedda-
maid laskis ta sedda surnud soja wodi pañ-
na, ja panni temmale kuppo sarwed rinda-
de, pihhade ja säarte peale, ja laskis tem-
male nende kohtade peal kuppo. Keik tem-
ma ihho laskis ta õruda (mihkida) jämme-
da ráttikuttega, mis kaddakaga ollid lábbi-
sui etatud ja sojaks tehtud: ja selle õrumisse
jures laskis ta temma kohto hellaste rinda-
de pole wautada. Kui se weel ei tahtnud
aitada; siis panni ta temmale kanged õru-
tud